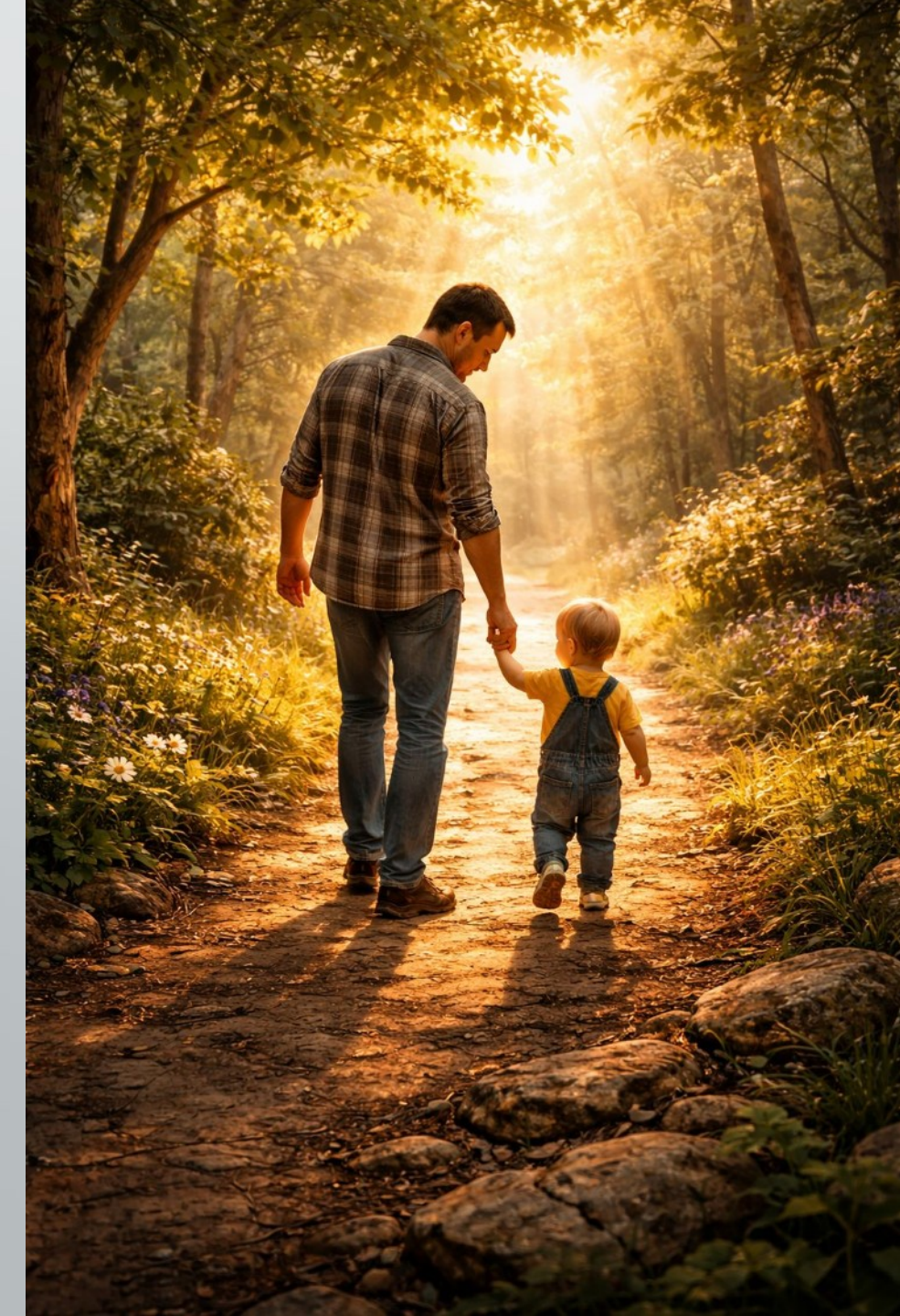

Projekt člověk

2. část: Stvoření

Opakování z minula:

- Bůh, který nic nepotřebuje a přesto tvoří:
 - Má život sám v sobě – je Zdrojem veškerého života.
 - Trojice: společenství lásky před stvořením. Stvoření je z přetékající lásky, ne z nutnosti.
 - Jsme chtěné děti.
- Bůh se představuje:
 - „Jsem, který jsem“ (Ex 3,14) – jeho charakter je jeho svobodná volba, vyrůstající ze samé podstaty toho, kým je.
 - Boží charakter: slitování, milost, shovívavost, věrnost – a odpor ke zlu jako důsledek lásky. Boží spravedlnost je dobrá zpráva: obnova řádu života, ne jen potrestání.
- Bůh je svatý – zdroj života a světla:
 - Svatost = Boží jedinečnost, ne jen morální bezchybnost.
 - Smrt je v hlubokém smyslu důsledkem odpojení od Zdroje. Světlo vyzařuje, odhaluje, zahání tmu, umožňuje život.
 - Základní osa: život × smrt, světlo × tma, pravda × lež – nejde o dvě rovnocenné síly, ale o přítomnost, nebo nepřítomnost Zdroje života.

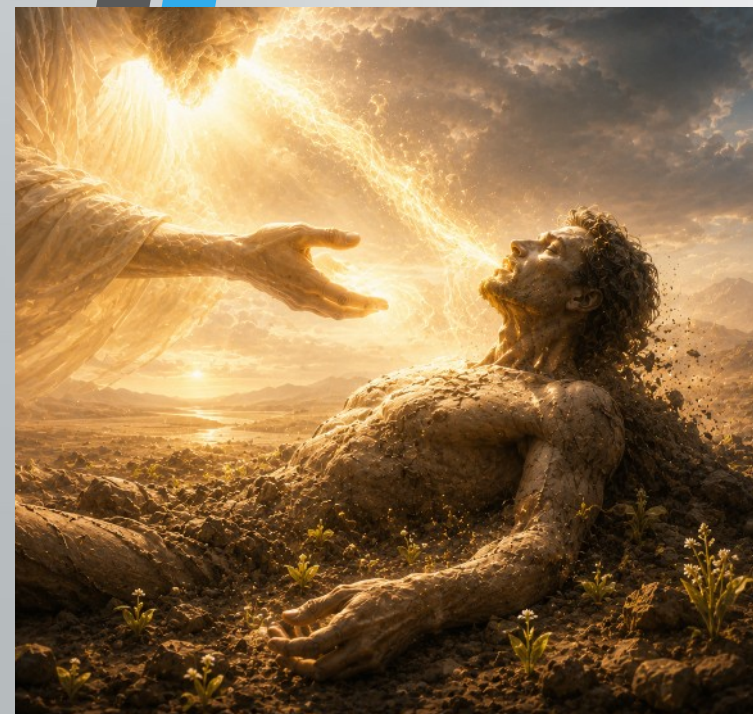
I řekl Bůh: Učiňme člověka k našemu obrazu, jako naši podobu, aby panovali nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad dobyt看kem a nad celou zemí i nad všemi plazy pohybujícími se na zemi. Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, stvořil ho k obrazu Božímu, stvořil je muže a ženu. Bůh je požehnal a řekl jim: Plodte a množte se a naplňte zemi, podmaňte si ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem a nad vším živým, co se na zemi hýbe.

(Genesis 1:26 – 28)

- Člověk je Boží zástupce na zemi, bytost, která má ukazovat, jaký Bůh je, a vykonávat Boží vládu a přinášet řád a život.
- K Božímu obrazu: Bůh je takový jaký chce být a my se můžeme stát Bohu podobnými pouze pokud to sami budeme chtít. Charakter se buduje postupně, rozhodnutí za rozhodnutím.
- Bůh chtěl děti se skutečným charakterem, které se rozhodnou jej milovat a přebývat s ním protože samy chtějí. Proto, že si svobodně zvolily Boží hodnoty: život, lásku, pravdu. To vyžadovalo stvořit svobodné bytosti.
- Tato svoboda je dar - ale také odpovědnost. Naše činy mají skutečné důsledky.
- Boží obraz se projevuje v muži a ženě spolu – v jednotě v různosti.

Toto je rodopis nebes a země, když byly stvořeny. V den, kdy Hospodin Bůh učinil zemi a nebesa, na zemi ještě nebylo žádné polní křoví ani ještě nevzcházela žádná polní zeleň, protože Hospodin Bůh nesesílal na zemi déšť a nebyl člověk, aby zemi obdělával, ale pramen vystupoval ze země a zavlažoval celý zemský povrch. Hospodin Bůh vytvořil člověka z prachu ze země, a do jeho chřípí vdechl dech života; a člověk se stal živou duší. A Hospodin Bůh vysadil zahradu v Edenu na východě a umístil tam člověka, kterého vytvořil. Hospodin Bůh dal ze země vyrůst veškerému stromoví žádoucímu na pohled a dobrému k jídlu, stromu života uprostřed zahrady a stromu poznání dobrého a zlého. Z Edenu vytéká řeka, aby napájela zahradu. Odtamtud se rozděluje a tvoří čtyři ramena.
(Genesis 2:4 – 10)

- Země na člověka čekala jako by ho potřebovala k tomu, aby se plně rozvinula.
- Bůh nevysadil zahradu na celé zemi. Vysadil ji v Edenu (potěšení).
- Čtyři hlavní toky symbolicky odkazují na všechny čtyři světové strany. Zahrada je zdrojem vody (života) pro celý svět. Život z Edenu má vytékat do okolní země.
- Eden tedy není uzavřený systém, ale výchozí bod pro kultivaci celé Země. Eden byl ohniskem Boží přítomnosti, domovem a modelem jak má kultivovaná zem vypadat.

Hospodin Bůh vzal člověka a umístil ho v zahradě v Edenu, aby ji obdělával a střežil. A Hospodin Bůh člověku přikázal: Ze všeho stromoví zahrady směle jez, ale ze stromu poznání dobrého a zlého, z toho nejez. Neboť v den, kdy bys z něho jedl, jistě zemřeš. I řekl Hospodin Bůh: Není dobré, aby byl člověk samotn. Učiním mu pomoc jako jeho protějšek. Hospodin Bůh vytvořil ze země všechnu polní zvěř a všechnu nebeské ptactvo a přivedl je k člověku, aby viděl, jak je nazve. A jak člověk každou živou duši nazval, takové bylo její jméno. A člověk pojmenoval všechny dobytek a nebeské ptactvo i všechnu polní zvěř, ale pro člověka se nenalezla pomoc jako jeho protějšek. Hospodin Bůh tedy uvrhl na člověka hluboký spánek, a zatímco spal, vzal jedno z jeho žeber a to místo uzavřel masem. A Hospodin Bůh vybudoval z žebra, které vzal z člověka, ženu a přivedl ji k člověku. Člověk řekl: *Teď je to kost z mých kostí a maso z mého masa! Bude se nazývat ženou, protože byla vzata z muže. Proto muž opustí svého otce i svou matku a přilne ke své ženě a budou jedno tělo. A oba, člověk i jeho žena, byli nazí a nestyděli se.*

(Genesis 2:15 – 25)

- Jsme stvořeni měnit a chránit svět, ne v něm jen pohodlně přežívat.
- Jednotvárnost vede k samotě: dva identičtí lidé si nemají moc co dát.
- Potenciál ke vzájemnému obdarovávání je tím větší, čím více se navzájem lišíme. Protějšek znamená podobnost a odlišnost současně.
- Bůh každému dal jiný kousek svého bohatství. A tím vytvořil prostor pro neomezené vzájemné obdarovávání, tvořivou štedrost a z toho plynoucí nekonečnou radost.

Bůh je požehnal a řekl jim: Plodte a množte se a naplňte zemi, podmaňte si ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem a nad vším živým, co se na zemi hýbe.
(Genesis 1:28)

- Naplňte zemi: nezůstat v zahradě, ale expandovat. Rozšířit Boží přítomnost, řád a požehnání na celou planetu.
- Podmaňte si ji: hebrejské slovo (*kavash*) je silné: podrobit, překonat odpor. Toto slovo naznačuje, že existoval odpor, který bylo třeba překonat.
- Poslání, které vyžaduje odvahu, vytrvalost a důvěru, formuje charakter a zároveň dává hluboký pocit smyslu života.
- První věc řečená o tom, co měl člověk dělat bylo „panovat“ (Gn 1,26-28) a poslední věc řečená o tom, co bude člověk dělat: „a budou kralovat na věky věků.“ (Zj 22,5).
- Boží záměr se uskuteční: Země bude naplněna Boží slávou a člověk bude panovat.
- „Kralovat“ znamená: mít svůj život pod kontrolou, nebýt ovládán hříchem, strachem, a touhami, vládnout ve své sféře vlivu s Bohem a k Boží slávě. Neznamená to sedět na trůnu a dávat rozkazy.

Hospodin Bůh dal ze země vyrůst veškerému stromoví žádoucímu na pohled a dobrému k jídlu, stromu života uprostřed zahrady a stromu poznání dobrého a zlého.

(Genesis 2:9)

A Hospodin Bůh člověku přikázal: Ze všeho stromoví zahrady směle jez, ale ze stromu poznání dobrého a zlého, z toho nejez. Neboť v den, kdy bys z něho jedl, jistě zemřeš.

(Genesis 2:16,17)

- Bůh sám je Zdrojem života a je Bohem živých (Mt 22,32). Strom života byl pozemským znamením této pravdy. Bůh sám je srdce Edenu.
- Život neznamena jen trvání existence. Je to život, který skutečně stojí za to žít: plnost, pokoj, radost, smysl, vztah se Zdrojem života (J 10,10).
- „Jistě zemřeš“ (*mot tamut*) znamená „umíraje zemřeš“. Je to proces, který započne okamžikem odpojení od Zdroje života.
- „Poznání dobrého a zlého“ je hebrejský idiom označující schopnost a nárok samostatně rozhodovat o tom, co je dobré a co zlé - být sám sobě soudcem.
- Nejde o touhu po moudrosti, ale o odmítnutí závislosti na Bohu.

Povolávám dnes proti vám za svědky nebesa i zemi. Předložil jsem ti život a smrt, požehnání a kletbu. Zvol si život, abys zůstal naživu ty i tvé potomstvo, a miluj Hospodina, svého Boha, jej poslouchej a přilni k němu. Vždyť on je tvůj život a dá ti dlouhá léta, abys bydlel v zemi, o které Hospodin přísahal tvým otcům, Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, že jim ji dá.

(Deuteronomium 30:19,20)

I ukázal mi řeku vody života, čirou jako křišťál, která vycházela z trůnu Božího a Beránkova. Uprostřed náměstí toho města, z obou stran řeky je strom života, nesoucí dvanáctero ovoce; každý měsíc vydává své ovoce a listí toho stromu slouží k léčení národů. Nic prokletého již nebude. V tom městě bude Boží a Beránkův trůn a jeho otroci mu budou sloužit a budou vidět jeho tvář a na jejich čelech bude jeho jméno.

(Zj 22:1 - 4)

- Není možné si odnést darovaný život a žít dále oddělený od Boha. Hospodin sám je tím životem, který si máme zvolit. Jen v jeho blízkosti je náš život neustále obnovován.
- Ta výzva stále platí pro každého člověka: „Zvol si život!“
- Na konci bible se strom života znovu ukáže protože se plně obnoví Boží blízkost.

Závěrečné shrnutí:

- K Božímu obrazu, cíl i cesta:
 - Obraz znamená Boží zástupce na zemi, podoba znamená nesoucí Boží rysy.
 - Předložka „k“ naznačuje směřování, ne hotový stav. Charakter se buduje rozhodnutími, nelze ho naprogramovat.
 - Bůh netoužil po pouhé poslušnosti, proto stvořil bytosti se svobodou volit.
 - Boží cíl je rodina, kde je každý proto, že tam chce být.
- Muž a žena - jednota v různosti:
 - Boží obraz se plněji projevuje ve dvou.
 - Potenciál ke vzájemnému obdarovávání roste s rozmanitostí.
- Země mimo zahradu byla pustá a čekala na lidskou péči. Eden byl domov, základna a model. Jsme měnitelé světa. Práce a zápas byly součástí původního poslání.
- Zvol si život. Bůh je ten život!

Pomocné otázky na skupinky

- 1) Co znamená být stvořen „k Božímu obrazu“ jako směřování, ne jako hotový stav? Proč Bůh nestvořil člověka rovnou morálně dokonalého?
- 2) Proč Bůh netoužil po pouhé poslušnosti, ale po vyzrálé důvěře? Jaká je alternativa ke světu, kde existuje možnost volby a proč by to nebyl svět lásky?
- 3) Proč Bible říká, že Boží obraz se projevuje v „muži a ženě“? V čem je jednota různých lidí lepší než uniformita?
- 4) Proč existoval odpor, který bylo třeba překonat? Co to říká o tom, že překážky byly součástí Božího plánu od začátku?
- 5) Co symbolizoval strom života v Edenu?
- 6) Co znamená, že Bůh je „Bohem živých, ne mrtvých“ (L 20,38)?
- 7) Co symbolizoval strom poznání dobrého a zlého?